

De astăzi într-un an

De astăzi într-un an

Rao, un hindus din India, a ascultat de mai multe ori vestirea Evangheliei. De fiecare dată spunea:

- Tot ce am auzit este adevărat și corect.

- Dar de ce nu vrei să crezi și să devii un creștin? Îl întrebă misionarul.

- Voi cugeta asupra acestui lucru, răspunse Rao. Isus a fost, desigur, un om bun, un om mare și, cu siguranță, Fiul lui Dumnezeu. Religia ta este adevărata religie și este posibil să mă pocăiesc, dar este nevoie de timp pentru aceasta, de mult timp.

Timpul a trecut. Misionarul i-a spus lui Rao că timpul este prețios și că este periculos să amâne mereu întoarcerea la Dumnezeu.

- Nu-mi mai spune acest lucru, îi spuse supărat Rao. Eu am destul timp, niciodată nu fac ceva în grabă. Dumnezeu este îndurător și milos; El nu va avea, desigur, nimic împotriva, dacă voi cugeta mai adânc asupra acestei probleme; El nu face nimic pripit.

Din nou a trecut câțva timp. Într-o noapte a venit un sol la misionar cu vestea că Rao s-a îmbolnăvit și cu rugămintea să-l viziteze. „Dar repede, repede“, a stăruit Rao prin mesagerul său, „timpul este prețios.“ Misionarul a plecat spre casa lui Rao, care zăcea palid, plin de frică.

- Dă-mi ceva care să mă facă sănătos! se rugă Rao. Scumpul meu misionar, ajută-mă! Nu vreau să mor acum.

- Viața și moartea sunt în mâna lui Dumnezeu, a răspuns misionarul, care era și medic. Voi face tot ce voi putea pentru a te ajuta. Dar izbânda este la Domnul, nu la mine.

Hindusul l-a privit cu teamă și a zis:

- Vreau să trăiesc, nu să mor, se bocea el.

Medicul a rugat pe unul dintre cei prezenți să meargă cu el acasă pentru a-i da medicamente pentru Rao. În timp ce se ruga pentru sărmanul păgân, îi veni o idee: umplu o sticlă, scrise un bilet și îl lipi pe sticlă. Apoi dădu solului sticla, ca s-o ducă lui Rao. Pe bilet scria: „A se lua pentru prima dată o lingură plină de astăzi într-un an.“

- De astăzi într-un an! strigă Rao și mâinile lui căzură neputincioase pe pătură.

- De astăzi într-un an? Trebuie să fie o greșeală. Repede, repede, fugi înapoi să-ți dea medicamentele pe care le pot lua acum, chiar acum, imediat! Nu pot să aștept până peste un an, căci s-ar putea să mor chiar astăzi!

Rao primi din nou o sticlă de la misionar, dar îngrozit citi pe ea: „A se lua pentru prima dată o lingură de astăzi într-o lună!“

- Repede, repede, strigă el, spune misionarului că se înșală. Vreau să mă ajute imediat! Cine știe, dacă voi mai trăi de astăzi într-o lună!

- Acum este bine? întrebă solul, care aduse o nouă sticlă pe care era scris: „A se lua mâine!“

- Nu, strigă hindusul deznădăjduit, nu! Ce îmi ajută un medicament, pe care îl pot lua abia mâine? Acum sunt bolnav, acum e vorba de viață și de moarte. Du-te și roagă-l pe misionar să vină el însuși la mine. Trebuie să vorbesc cu el.

Solul a transmis rugămintea și misionarul l-a urmat. El a luat o sticlă nouă și i-a dat lui Rao medicamentul necesar pentru scăderea febrei acestuia.

- Prietene, spuse misionarul, tu nu ai putut aștepta, când ai simțit că este vorba de viața ta. Poți, ai voie să aștepti, când este vorba de mântuirea sufletului tău, când trebuie hotărât cu privire la viața veșnică sau la moartea veșnică?

Imediat, fără să se mai gândească mult, Rao l-a primit pe Isus Hristos ca Mântuitor al său personal. După ce s-a însănătoșit trupește și sufletește, a spus și altora întâmplarea sa.

Dacă ne-am așeza în locul lui Rao, probabil am proceda la fel. Să ne oprim o clipă scurtă, dar necesară pentru a sta în prezența lui Dumnezeu și a Cuvântului Său, unde putem asculta un cuvânt de avertizare și de mântuire! Ce este viața noastră? „Nu sunteți decât un abur, care se arată puțin, și apoi pierе“, este răspunsul lui Dumnezeu în Scriptură. Ce va fi de astăzi într-un an? Ce va fi de astăzi într-o lună? Ce va fi peste o zi? Nu știm. Dar ceea ce este sigur este faptul că dușmanul cel groaznic, moartea, pânđește la ușa omului. Iată de ce trebuie să ne punem viața în ordine în fața lui Dumnezeu!

Dumnezeu vrea să luăm decizia cea bună. Să nu pierdem timpul ca și Rao cugetând și amânând întoarcerea la Dumnezeu! În final, Rao a ales partea cea bună. Ce vom face noi? Dacă nu dăm niciun răspuns, atunci și aceasta este o alegere. Dacă nu urmăm sfa-tul lui Dumnezeu și trăim mai departe în necredință, vinovăția este a noastră. Poporul, care îl înconjură pe Isus, a pus următoarea întrebare: „«Ce să facem, ca să săvârșim lu-crările lui Dumnezeu?» Isus le-a răspuns: «Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela pe care L-a trimis El.»“ Iată calea dorită de Dumnezeu pentru tine, cititorule!

